

[Ministeren for handel, industri og søfart.] så fri handel som overhovedet muligt. Det ærede medlem hr. Tholstrups bedømmelse af forholdene har ikke altid vist sig at holde stik. Ved vareforsyningslovens behandling i fjor udtalte han, at liberaliseringen har kunnet tjene til, at Vesttyskland får balance, men hvilken balance har Vesttyskland opnået siden dengang? Vesttyskland fik et så stort underskud, at det måtte lukke for hele den bundne import, herunder vore landbrugsprodukter. Det er klart, at fører en liberalisering til fuldstændigt på visse områder at kvæle den bundne import, er det en konsekvens, som jeg tror man skal søge at undgå. Der bør være en passende balance mellem den fri import og den bundne import, og det er et synspunkt, som vi også fremførte meget stærkt i Paris, dengang da Vesttyskland standsede licensudstedelsen for nogle af vore vigtigste landbrugsprodukter.

Det ærede medlem hr. Aksel Larsen henviste til en diskussion, han for kort tid siden havde haft med udenrigsministeren her i salen om tilførsler af råvarer fra de østlige lande. Jeg kan svare, at fællesindkøbet for hvidblik har rettet henvendelse til Rusland om at købe hvidblik. Der foreligger i øjeblikket ikke nogen klaring på, om det lykkes. Jeg skal tilføje, at vi tidligere har fået mindre mængder hvidblik fra Czekoslovakiet, men at dette ganske er ophørt, fordi Czekoslovakiet har afvist vore ønsker om hvidblik, idet der ikke foreligger nogen leveringsmulighed. På samme måde føres der i øjeblikket forhandlinger med Polen om levering af zink.

At det ærede medlem hr. Aksel Larsen udlægger vore bestræbelser for at tilføre landet råvarer på den måde, som han gør, forbavser mig ikke. For mig står det som en naturlig ting, at man ved internationalt samarbejde søger at afbøde virkningerne af råvareknapheden ved fornuftige og rimelige ordninger. Hvis det ved allokeringsordninger samtidig skulle lykkes at bremse prisstigningerne på vigtige råvarer, vil det selvsagt være af stor betydning for Danmarks betalingsforhold. For Danmarks vedkommende drejer det sig om at få råvarer hjem i tilstrækkeligt omfang, og er betingelserne herfor, at vi ikke kan anvende råvarer til formål, som de råvareproducerende lande ikke kan tillade sig, så kan jeg ikke anse sådanne betingelser for urimelige, ganske særlig når man søger at tilstræbe, at landene får lige vilkår på dette område.

Jeg vil gerne give nogle oplysninger om samhandelen med de østeuropæiske lande.

Samhandelen med Polen har været ret betydelig. I 1946 havde vi en import på 50 mill. kr. I 1950 på 178 mill. kr., hvoraf $\frac{4}{5}$ var brændsel. Polen har iøvrigt lagt vægt på at kunne eksportere visse industriprodukter. Danmarks eksport til Polen i de første år var smør, kød og landbrugsprodukter i det hele taget samt en overgang en betydelig eksport af heste. Imidlertid er landbrugseksporten til Polen praktisk talt hørt op, efter at Polen kan forsyne sig selv. Danmark søger at erstatte landbrugseksporten med visse industriprodukter, maskiner m. v. og kemikalier, men må derudover betale importen fra Polen i fremmed valuta, væsentligst sterling. I den handelsaftale, der er truffet med Polen, og som løber fra 1. oktober 1950 til 30. september 1951, indgår ca. 2 mill. t kul, bl. a. mod levering af skibe. Importen indenfor denne handelsaftale andrager 178 mill. kr., medens eksporten beløber sig til 54 mill. kr., hvoraf det vil fremgå, at importen er steget meget betydeligt, medens vor eksport er faldet.

For Czekoslovakiets vedkommende har handelssamkvemet i 1946 været 50 mill. kr., henholdsvis import og eksport, og noget mere i 1947. I 1950 har importen fra Czekoslovakiet andraget 45 mill. kr., medens eksporten kun beløb sig til 30 mill. kr. Czekoslovakiet er ikke i stand til at levere de varer, vi væsentlig interesserer os for, nemlig jern, stål og valseværksprodukter. Czekoslovakiet er iøvrigt noget utilbøjelig til at udstede importlicenser til de varer, som i handelsaftalen var forudsat skulle leveres fra Danmark. Importen af valseværksprodukter fra Czekoslovakiet var på et vist tidspunkt oppe på 20 mill. kr., medens der i den sidste handelsaftale kun var afsat et kontingent på $7\frac{1}{2}$ mill. kr. Som helhed kan det siges, at Danmark i de sidste 5 år har importeret flere varer fra Czekoslovakiet, end vi har eksporteret.

Med Rusland har vi haft vareudvekslingsaftaler fra 1946 til 1950, medens vi i øjeblikket ikke har nogen vareudvekslingsaftale med Rusland. Da samhandelen var på det højeste, importerede vi for 140 mill. kr. fra Rusland og eksporterede for ca. 90 mill. kr. I 1950 importerede vi fra Rusland for ca. 50 mill. kr., medens vi kun eksporterede for 8 mill. kr. Jeg kan tilføje, at de aftalte kontingenter for landbrugsvarers vedkommende ikke er blevet udnyttet fra russisk side. Derimod vil Rusland nu lade bygge nogle skibe i Danmark — noget som forøvrigt vedrører handelsaftalen for 1948 —, og betalingen for disse skibe vil indgå i samhandelen i det kommende år.